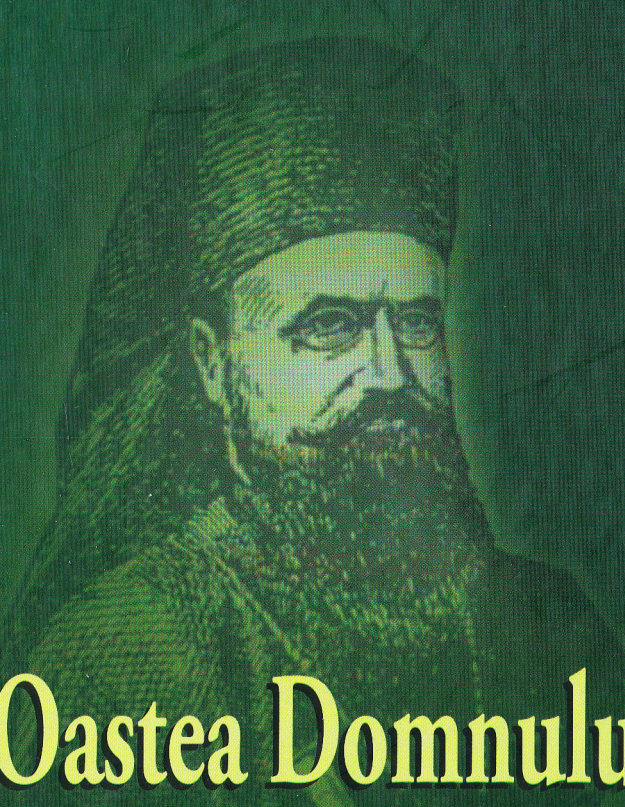

seria Scrisul cel dintâi

Arhimandritul **IULIU SCRIBAN**

A portrait of Arhimandritul Iuliu Scriban, a Romanian Orthodox monk. He is depicted from the chest up, wearing a dark, textured monastic habit with a tall, cylindrical kamilavka. He has a full, dark beard and mustache, and his eyes are looking slightly to the right. The background of the portrait is a dark, textured green, matching the book cover.

și Oastea Domnului

Arhimandritul Iuliu Scriban și Oastea Domnului

O culegere de Ovidiu Rus

*Apare cu binecuvântarea
ÎPS Sale Dr. Laurențiu Streza,
Mitropolitul Ardealului*

**Editura Oastea Domnului
Sibiu, 2016**

CUPRINS

Considerații și aprecieri / 5

Un mare vestitor al «Luminii Satelor» / 9

Curajosul Arhimandrit Scriban din București / 10

Prieten, vestitor și apărător al Oastei Domnului / 15

Din biruințele Oastei Domnului / 15

Din biruințele Oastei Domnului / 16

Lucrurile cele mari le face și aici credința / 17

O altă apărare a Oastei Domnului / 19

„Eu nu lucrez duminică”... / 23

Cu ochii la oameni și între ei! / 24

Așa-zisul protestantism al Oștii Domnului / 27

În apărarea Oastei / 49

Să-i vedem acum pe criticanții de la Cernăuți / 50

Vrăjmașii Oștii Domnului / 51

Un botez la patefon / 53

Beția ori laptele? / 55

Ziua a II-a de Rusalii [1932] – marea zi a Oastei Domnului / 58

Vorbirea Î. P. Cuv. Sale Arhim. Scriban / 59

Pilda frumoasă a unui episcop și cea jalnică a unor preoți / 60

Este tutunul de trebuință? / 64

Răsunetul Oștii Domnului / 67

Dreptățile Oștii Domnului / 68

Lupta cea bună / 71

Învățătura zilei / 74

Fapta bună e tăcută / 78

Primarul care a rupt Sfânta Scriptură / 79

Cuvântarea Î. P. Cuv. Sale Arhim. I. Scriban / 82	
10 ani de luptă pentru Domnul / 84	
O altă țâvneală / 87	
Țărănimea cea nouă / 89	
Ia-uzi, risipă cu tutunul! / 91	
Crăciunul lor... / 93	
Tâlharii cucerniciei / 95	
Vrăjmași din stele / 99	
Puterea învierii / 102	
Cică n-au răspuns bine / 105	
Secerișul Oastei Domnului / 107	
Luna cu bucurie / 111	
Cuvântul Părintelui Arh. Scriban / 114	
Țarina beției / 117	
O țărănime cititoare / 120	
Sporul trebii / 121	
Oastea dom' părintelui și hoarda Alecului / 125	
Este purtarea la fel? / 128	
Cuvântarea Părintelui Arhim. Scriban la adunarea de la Galați / 132	
Unul cu „predica de foc” / 133	
De prin ziare / 135	
O nuntă în vederile părintelui Alecu / 136	
Mai sus ca Scriptura / 139	
De cine întrebați? / 143	
Biata duminică! / 144	
Învierea care nu trece / 146	
În zilele Învierii / 149	
„Petreceri” de Paști / 151	
Întristarea unui rabin / 153	
Oastea biruitoare / 156	
La drumul cel lung / 159	
Opișanul nostru și Alecul lor / 161	
Să facă ei / 164	

Oastea harnică / 167

Îi scurmă păcatul / 170

Ochi fără vedere / 174

Noroc cu credința! / 177

Și voi cu ce vă veseliți? / 179

Limanul credinței / 180

Adunați-vă pentru Domnul! / 183

Adunați-vă pentru Domnul! / 189

Adunați-vă pentru Domnul! / 196

Adunați-vă pentru Domnul! / 202

Stăpân care omoară, stăpân care 'nvioară / 206

Glasuri vrăjmașe și apărări inimoase / 210

Înstrăinații de Dumnezeu / 211

Lumea, despre Oastea Domnului / 214

Înstrăinații de Dumnezeu / 217

Soiuri de oameni / 219

Unde nu e Oastea / 222

„Doamne, la cine ne vom duce?” / 225

Alergarea după fericire / 228

La Nașterea Domnului / 230

PRIETEN, VESTITOR ȘI APĂRĂTOR AL OASTEI DOMNULUI

DIN BIRUINȚELE OASTEI DOMNULUI
**Ce spune părintele arhimandrit I. Scriban – o bănuială ce
s-a spulberat**

Mișcarea cu Oastea Domnului se află în plin avânt. Acest lucru îl spune în foaia «Cultura Poporului» unul dintre puținii noștri cărturari care urmăresc și cunosc mișcarea: părintele arhimandrit Iuliu Scriban, un mare prieten și vestitor al Oastei Domnului.

„Cu mare părere de bine – scrie părintele Scriban – vedem cum mișcarea cu Oastea Domnului sporește mereu și cuprinde poporul de la sate. Ziarul «Propășirea» din Ploiești ne aduce raport despre frumoasa serbare a sfințirii steagurilor Oastei Domnului ce s-a ținut la Slon – Prahova, unde Oastea Domnului, prin râvna părintelui I. St. Vasilescu, are 150 de membri ostași. Serbarea s-a ținut în cadrele cercului pastoral, prezidat de protoiereul județului”. Se aduc și câteva minunate amănunte despre ce a putut realiza Oastea în com. Slon. Le vom da la foaie în numărul viitor, pe larg.

În timpul din urmă, Oastea Domnului a avut peste 30 de sfințiri de steaguri, care toate s-au făcut în cadrele unor mărețe serbări bisericești. Este și lucrul acesta cel mai grăitor răspuns la ridicola bănuială că Oastea ar fi o sectă.

Ostașii Domnului sunt cei mai devotați fii ai Bisericii. „Noi, ostașii Domnului – ne scriu chiar acum ostașii din Cărstău, jud. Bihor –, mergem regulat la sfânta biserică și pe lângă noi vin mulți la biserică, mai mult de jumătate de oameni din comună”.

Împreună cu părintele arhimandrit Scriban, zicem și noi: laudă se cuvine acelor preoți care au știut – și și-au dat ostenala – să facă din mișcarea Oastei Domnului un prețios ajutor pentru întărirea Bisericii și combaterea sectarismului.

[Pr. Iosif Trifa]

«Lumina Satelor» nr. 39 / 22 sept. 1929, p. 1

~~ * ~~

DIN BIRUINȚELE OASTEI DOMNULUI

A învățat carte în 4 săptămâni, ca să poată citi Biblia și cartea cu Oastea Domnului

În foaia «Cultura Poporului», părintele arhimandrit I. Scriban scrie:

„Munca pornită din Sibiu prin înființarea tovărășiei sufleștești Oastea Domnului prinde cheag și își arată roadele ei mântuitoare în multe sate. Noi voim să arătăm aici câteva biruințe sufleștești asupra patimilor, așa cum ni le povestește părintele Ioan St. Vasilescu din comuna Slon, Prahova.

„În lupta pe care am pornit-o cu Oastea Domnului – scrie părintele Vasilescu – ostașii de aici s-au luat la o adevărată întrecere de a hotărî și pe alții să se lepede de patimile cele rele. Așa, nu arareori se întâlnesc câte doi, trei inși acasă la câte unul din care mai este stăpânit de patima beției ori înju-

răturilor, ori fumatului, ori de toate laolaltă. Fiecare are cu el Noul Testament și cartea *Intrați în Oastea Domnului* și înduplecă pe cel stăpânit de patimi de a se lăsa de ele și a se hotărî pentru o nouă viață, creștinească.

Vrednic de scos la iveală – scrie mai departe păr. Vasilescu – e fapta unui ostaș care a învățat carte mânat de dorul de a putea citi cărți religioase. Haralambie I. Ogrezeanu, om de 43 de ani, care – vorba românului – n-a știut carte nici o buche, numai de dragul de a citi și el Noul Testament și cartea *Intrați în Oastea Domnului*, a învățat să citească în patru săptămâni; numai că mereu mă roagă să scriu undeva să i se trimită un Noul Testament cu slove mai mari”.

În numărul viitor vom scrie mai departe despre minunata întoarcere a unui alt ostaș de acolo, Ioan Iordache Frâncu.

[Pr. Iosif Trifa]

«Lumina Satelor» nr. 40 / 29 sept. 1929, p. 1

~ ~ * ~ ~

LUCRURILE CELE MARI LE FACE ȘI AICI CREDINȚA

Am amintit în numărul trecut pilda unui ostaș din Oastea Domnului care a învățat carte în timp de patru săptămâni, mânat de dorul de a citi cărți religioase. Amintim acum pilda unui alt ostaș, tot din comuna Slon – Prahova.

Ioan Iordache Frâncu, un om stăpânit de patima fumatului, a intrat în cârciuma lui Ioan Constantinoiu să-și cumpere tutun. Spunea că s-ar bolnăvi dacă n-ar găsi tutun. Într-aceea, a intrat în birt și ostașul Domnului Petrache Dumitrescu, să-și

LIBRIS

cumpere pâine și pește. Auzind despre ce este vorba, cumpără două pâini și un kilogram de pește și, punându-le pe masă, zice: „Nene Ioane, dacă d-ta te lași de tutun, ai de la mine pâinea aceasta și peștele. Cârciumarul – un om cinstit – întinde și el o cutie de tutun ordinar și 100 lei, zicând: „Nene Ioane, dacă vrei să fumezi, ai de la mine tutunul acesta, iar dacă te lași, ai 100 de lei”.

Omul a șovăit la acest hotar; pe urmă însă a luat pâinile și peștele și a plecat spre casă, făgăduind că intră în Oaste și se lasă de patima fumatului. Și așa a și făcut.

În legătură cu aceste și alte mărturii, părintele arhimandrit I. Scriban scrie foarte frumos în foaia «Cultura Poporului», arătând că lucrurile cele mari le face și azi credința. Toate conferințele din țară n-ar fi putut face pe un om să învețe carte în patru săptămâni și pe altul să-l dezbrace de patima fumatului. Însă credința a putut și poate face astfel de lucruri.

Mulți dintre cei care au învățat școală uită știința de carte, dar cel cuprins de focul credinței, de râvna de a cunoaște învățătura Domnului se luminează până la așa înălțime, că rămâi uimit. Rămâi uimit până la ce deschidere poate ajunge mintea omului mânat de focul credinței.

Părintele Scriban întărește acest adevăr și cu alte pilde și dovezi luate din popor, pe care le vom aminti într-un alt număr.

[Pr. Iosif Trifa]

«Lumina Satelor» nr. 41 / 6 oct. 1929, p. 1

~~ * ~~

O ALTĂ APĂRARE A OASTEI DOMNULUI

Î. P. C. Sa Părintele Arhimandrit Iuliu Scriban, preaiubitul nostru vestitor și apărător, îi pune din nou la punct pe criticanții Oastei Domnului

Ca un dar de sfintele sărbători ale Pogorării Duhului Sfânt, Domnul S-a îngrijit să ne trimită două strălucite apărări care pun definitiv la punct toate criticile și nedumeririle ce s-au ridicat privitor la mișcarea Oastei Domnului. Prima este apărarea ce ne-a făcut-o în Sinodul Eparhial din Sibiu Î. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, cu care ne-am ocupat în numărul trecut. A doua este strălucita apărare pe care o publică cu titlul de mai jos Î. P. Cuv. Sa Părintele Arhim. Iuliu Scriban în revista «Graiul Vremii»:

De ce nu vă mișcați și aici, fraților?

Noi am luat hotărât apărarea Părintelui Trifa, cu așezământul său Oastea Domnului, împotriva celor care-l necăjesc cu vorba că așezământul său n-ar călca în căile ortodoxiei. Dar sărind în apărarea Părintelui de la Sibiu, ne minunăm de altele: cum se poate că unii preoți sar ca mușcați de șarpe când văd că unul din ai lor lucrează și stau ca mușii când văd așezămintele Bisericii noastre încălcate?

În fiecare zi se văd călcări peste învățăturile și rânduielile Bisericii, călcări care n-ar fi sau s-ar împuțina dacă ar fi cine să strige îndată împotriva lor. Cu toate acestea, tăcere pe toată linia; iar dacă strigă cineva, este din tabere străine.

Faptul acesta merge neoprit zi de zi. Se calcă rânduielile Bisericii, iar gura celor guralivi împotriva Părintelui Trifa nu se aude.

Rânduiala ca prăvăliile să fie închise duminica și-n sărbători e călcată cu nici o pă sare. Cei care se leagă însă de Părintele Trifa tac. De ce sunt așa de tari cu gura împotriva unui

om care nu este prea dârz ca să se apere? Este vitejia împotriva omului blând, pe când nu se mai vede aceeași vitejie împotriva consiliilor comunale, împotriva camerelor de comerț, împotriva prefectilor, fiindcă aceștia sunt mai tari. Ne e frică să ne luăm la harță cu cei mari, dar îl luăm la goană pe Părintele Trifa!

Acum vreo trei ani era în ziare strigăt că prefectul de la Roman, un fost învățător cocoțat unde era prin politică, lăsase toate cârciumile deschise duminica. Ați auzit însă glas de preot împotriva lui? Nici oficial Biserica nu s-a mișcat, cu toată armătura ei pe care o are. Teamă de un biet prefect, pe care să-l răfuiești să-i meargă colbul.

Știri scurte prinzi din ziare că în cutare Târgoviște prăvăliile au fost deschise duminica. Noi prindem totdeauna aceste știri și le însemnăm.

Ați auzit glas de preot împotrivă? De unde?

Și acestea sunt doar știri chiar de anul acesta!

De curând, la Iași, Camera de Comerț de acolo și prefectul Petrovanu – dragă Doamne, profesor – au luat măsuri pentru deschiderea cârciumilor duminica și sărbătoarea. S-a auzit glas de la cei care strigă împotriva Părintelui Trifa, din care unii se află chiar în Iași și în Eparhia Moldovei? Am strigat eu, care nu sunt de acolo, prin ziarul «Lumea» din Iași, dar prigonitorii Părintelui Trifa au tăcut.

Le-am cerut să facă întrunire publică în Iași, să vin și eu să vorbesc acolo împotriva unei astfel de măsuri. Credeți că s-a mișcat cineva? Ți-ai găsit! Viteji împotriva unui preot de care nu se tem, dar se tem să se ia la harță cu înșșișii tartorii răutății.

Tot așa la Tecuci, prefectul de acolo, dl. Beldie, are aceleași vederi ca și cel de la Iași, în materie de deschidere a cârciumilor. Poate că și le-a și deschis duminica și sărbătoarea. Glas împotriva Părintelui Trifa se aude și acolo, dar nu se aude împotriva ocrotitorilor cârciumilor.

Apoi n-am avut eu dreptate să scriu acum peste 20 de ani că „cumplită liftă de om e popa românesc”?

Iată acum o știre proaspătă, dar ca și cea de la Iași, ca și cea de la Tecuci, căci pretutindenea se țese pânza împotriva rânduielilor Bisericii. Și vine de unde? Din Arad, tocmai de acolo de unde, prin gura Episcopului Grigorie, des se aude cuvânt de misionarism creștinesc. Cum de îndrăznește un Consiliu Județean ca tocmai acolo să dea dezlegare la 40 de cârciumi să [se] deschidă duminica și sărbătorile?

Este adevărat, nu putem face Ardealului vina că ar striga împotriva Părintelui Trifa. Acolo, Sf. Sa e mai degrabă apărat. Cea din urmă carte a Episcopului Grigorie, *În slujba Misionarismului Ortodox*, scrie cuvinte bune despre Oastea Domnului.

Dar oricum, e un semn rău pentru noi, e un semn de slăbiciune pentru misionarismul nostru că organele stăpânirii nu se sinchiesc de el. Cum tocmai în Arad, Consiliul Județean să dea o asemenea dezlegare, în cetatea misionarismului nostru, după cum tocmai în Iași, Camera de Comerț și prefectul Petrovanu să dea dezlegare la fel, în cetatea Mitropolitului Pimen, care neîncetat, după război, a strigat împotriva beției? Acestea sunt dovezi că sunt foarte îndrăzneți oamenii care nu se tem de nimic, care cred că nimic nu-i amenință. Când știi că este cineva care păzește, își mai iau măsuri.

Dar oare păzim?

Nu păzim. Păzim să vedem ca nu cumva să se ridice vreunul mai harnic între noi și atunci, goana pe el, ca să fie și el o apă și un pământ ca toți și să nu miște.

Nu, fraților, trebuie să mă bucur de orice om de seamă care se ridică în sânul Bisericii mele, chiar dacă mă întrece pe mine, fiindcă el face, prin aceasta, slujbă Bisericii.

Un om ca Păr. Trifa este o podoabă cu care trebuie să ne cinstim, căci fapta lui ne scapă de multe rușini. Când vom fi

LIBRIS

întrebați: „Dar ce face Biserica în lupta împotriva beției?”, vom răspunde cu mulțumire: Dar face mai mult ca voi toți, mai mult ca un Minister al Sănătății întreg, pentru că avem un preot al nostru, Păr. Trifa din Sibiu, care a putut aduna în jurul său oameni care s-au lepădat de beție și au alcătuit o rețea împotriva beției care se întinde peste toată țara românească. Niciodată oamenii medicinei n-au putut face acestea. A făcut-o un preot și ne cinstim cu el. Dumnezeu să-i dea sănătate și mulți ani!

Că ici și colo un ostaș al Domnului o fi călcat strâmb, se poate. Ce? Preoții nu calcă strâmb? Îi înveți în seminar și la teologie și tot te plângi de unii dintre ei, și voiți ca un ostaș al Domnului, un om fără carte bisericească, intrat de alaltăieri în rânduiala creștinească, să aibă toată căldura neștirbită?

Cereți prea mult, fraților. Îndreptați-i pe oameni, cârmuiți-i, că primesc, dar nu-i scârbiți! Căci pierdem o mare putere care ne vine pe de-a gata și pe degeaba la o slujbă care și așa e foarte grea. Avem de luptat cu jivine, cu fățarnici, la care ne trebuie ajutoare: Oastea Domnului ne este un astfel de ajutor.

Nu vedeți că viața obștească umblă tot pe căi necreștinești? Nu vedeți că stăpânirea este tot mai necreștină? Ce voiți să facem? Trebuie să ne înmulțim aceia care lucrăm creștinește. Numărul ne va da biruința. Oastea Domnului este un adaos la puterile noastre. O, dacă ar mai fi și alții ca ea! Dacă am avea la îndemână zeci de mii de creștini care să sară! Atunci să știți că nici prefecții, nici Consiliile Județene, nici Camerele de Comerț n-ar mai mișca.

Iată deci acum prilej pentru cei care strigă împotriva Părintelui Trifa; să-i vedem dacă pot face măcar o parte din ce face el. Săriți, dacă sunteți tari, cu lucrul mai mult decât cu bârfeala.

Dar nu ne așteptăm. Frica de politicieni e mare și de aceea e mai ușor de tăcut, iar ca să ne aflăm în treabă, bârfim și

noi, căci și aceasta e ușor. Stăm cu ceaiul dinainte, cu taifasul vesel, tragem câteva rânduri împotriva ereticului de la Sibiu și treaba e gata. El diavol și noi sfinți.

Arhim. Scriban

«Lumina Satelor» nr. 24 / 15 iunie 1930, p. 3

~~ * ~~

„EU NU LUCREZ DUMINICA”...

O declarație de mare preț a M. S. Regelui nostru

E vorba de vederile Regelui Carol II în ce privește cinstirea duminicii – scrie părintele arhimandrit I. Scriban într-o foaie din București.

Unde a spus M. Sa cum simte și ce crede în această materie, n-am aflat, dar găsim fapta mărturisită în ziarul «Cuvântul» din 16 iunie a.c., prin condeiul d-lui Nae Ionescu. A fost vorba, se vede, de vreo poftire făcută M. Sale pentru ziua duminicii, de vreo lucrare în fruntea căreia să fie și M. Sa. La aceasta însă, noul rege a răspuns:

„«Eu duminica nu lucrez.»

Cu cine s-a întâmplat aceasta, în ce împrejurare, despre care lucru, sunt fapte care trebuie lămurite de acum înainte. Dar chiar dacă nu știm mai multe amănunte în acestea, ne ajunge să aflăm că M. Sa privește cu ochi răi călcarea duminicii; și pentru noi aceasta este destulă pricină ca să ne bucurăm. Fapta aceasta a regelui nu trebuie trecută cu vederea ca un amănunt oarecare. Biata duminică a ajuns a fi atât de batjocorită în țara românească chiar de organele autorității. (...) Îți vine să zici că ne aflăm în fața unui complot împotriva zilei Domnului. Parcă toți s-ar fi înțeleș s-o desființeze.